

og han bestræbte sig for vedblivende at opretholde en Forskel mellem Administrationen og Handelen, idet han fik nedsat en Kommission, for hvilken han selv var Formand, og som skulde som Mellemed mellem Ministeriet og Inspektørerne oppe i Grønland behandle de administrative Sager. Men saa kom desværre den politiske Reaktion i vort Land i Halvfjerdserne og Firserne. Det estrupske Regiment havde ingen Interesse for de grønlandske Anliggender og interesserede sig naturligvis i endnu mindre Grad for at skabe Selvstyre oppe i Grønland end for at opretholde det her hjemme. Man gik mod Dr. Rink paa alle mulige Omraader, og i 1882 lykkedes det daværende Assistent i Indenrigsministeriet Hørring at fortrænge Rink og selv blive Direktør for den grønlandske Handel, og fra den Dag af var Reaktionen enevældig i den grønlandske Handel. Hørring gik endogsaa saa vidt, at han for at konstatere, at den grønlandske Handel ikke var et Handelskompagni, men at det var Regeringen i Grønland, slog fast, at Navnet ikke skulde være den grønlandske Handel men Direktoratet for Grønland, og han ophævede i Virkeligheden, støttet af Ministeriet, hvis Øre han havde, fuldstændig Adskillelse mellem Administration og Handelen, og Rinks store Tanke var dermed død og hele hans Værk knust, og for Grønlænderne var der indført en ny Ordning af den allersørgeligste Beskaffenhed. Om den Strid, som udkæmpedes mellem Rink og Hørring den Gang, skal jeg tillade mig at henvise dem, der maatte have tilstrækkelig Interesse af at sætte sig nøjere ind i det, til de Bøger, som begge udgave om Grønland af Rink i 1882 og Bemærkninger hertil af Hørring, ligeledes i 1882. Naar dette altsammen lod sig gøre, var det imidlertid ikke alene den politiske Reaktions Skyld, men det var ogsaa, fordi der var et svagt Punkt i det Værk, Rink havde villet opføre. Det var det, at han havde gjort Inspektørerne til Mellemed imellem de selvstyrende Grønlændere gennem deres Forstanderskaber og Regeringen herhjemme. Dette var et svagt Punkt. Rink var gaaet til dette Skridt af to Grunde. For det første, fordi han selv var Inspektør, og brændende af Iver for denne Sag, som han var, havde han naturligvis tænkt, at ingen bedre Mand kunde komme til det end han selv. Han vidste, at han havde de reneste og ædlestes Hensigter, og derfor tilbød han sig som Mellemed imellem Grønlænderne og Regeringen herhjemme. Og for det andet vare

Inspektørerne en bestaaende Institution, saa det laa jo nær at vælge dem. Men det uheldige var, at Inspektørerne, som altsaa i deres Egenskab af administrativt Mellemed, en Art Amtmænd, skulde være dem, som skulde værge Forstanderskabernes Rettigheder imod Handelens Interesser, vare Handelens egne Inspektører, og som Direktøren underordnede afhængige af denne. Og efter at Rink var kommen bort som Inspektør og senere som Direktør, var der ingen, som havde Rygrad og Interesse nok for Grønlænderne til at opretholde denne i sig selv ogsaa saare vanskelige Stilling at være Grønlændernes Talsmand mod denne Handels Direktør, hvis underordnede Inspektøren selv var, og efterhaanden bøjedede Inspektørerne sig lydigt og sendte uden Indsigelse Forstanderskabssagerne til Direktoratet i Stedet for til Ministeriet. Derved havde Forholdet i Virkeligheden udviklet sig saaledes, at de Mænd, Inspektørerne i Grønland, som skulde være de grønlandske selvstyrende Institutioners bedste Værn, i Grunden blev de selvstyrende Institutioners Modstandere, og saa sank Forstanderskaberne efterhaanden ned til at beskæftige sig med at uddele Fattighjælp og opretholde Ordenen mellem de indfødte. Gennem alt dette var der i Virkeligheden i Aarenes Løb overfor Grønlænderne gennemført en Revolution fra oven, som ganske havde kuldkastet den Spire til et virkeligt Selvstyre i Grønland, som Rink med saa megen Kærlighed og Omhu havde plantet. Det kunde naturligvis ikke være anderledes under det gamle System, men da vi saa fik Systemskiftet herhjemme, havde der jo været Grund til at haabe, at man ogsaa vilde have gjort noget for at hjælpe Grønlænderne i deres administrative Selvstyre. Det er desværre ikke sket endnu, men det er jo saa lykkeligt, at vi ere naaede til Island med Selvstyre, og selv om vi i de første 3½ Aar efter Systemskiftet endnu ikke ere naaede til Grønland, kunne vi jo dog nok komme der. Jeg vil haabe, at den højtærede nuværende Indenrigsminister med Iver og Interesse vil tage sig af disse Anliggender og virkelig igen etablere den af Loven krævede Adskillelse mellem Handel og Administration i Grønland, saaledes at de grønlandske selvstyrende Institutioner kunne komme til deres Ret igen, kunne vokse sig stærke og føre Folket fremad i Kultur og Selvstyre. Det er jo et Spørgsmaal, kunde man sige, om disse Forstanderskaber fortjene en selvstændig Stilling. Da jeg ikke har noget